

Jan Skóra

(Wspomnienie pośmiertne)

Ян Скура— посмертное воспоминание

Jan Skóra. Obituary

Jan Skóra urodził się 30. IV. 1901 r., jako syn małorolnych gospodarzy we wsi Będziemyśl pow. Ropczyce w Małopolsce. Pomimo trudnych warunków pilnie chodzi do szkoły powszechnej w Sędziszowie, odległej od jego wsi rodzinnej o 9 km. Naukę w szkole średniej odbywa w Rzeszowie, gdzie w 1921 r. uzyskuje maturę. Zaraz po maturze udaje się do Poznania i tu zgodnie ze swym zamiłowaniem odbywa wyższe studia leśne w latach 1921 — 1924.

Dyplom inżyniera leśnictwa uzyskał dopiero w 1935 r., już w czasie pracy zawodowej, którą rozpoczął w 1924 r. w urzędzeniu lasów DLP w Siedlcach.

W okresie 15-letniej pracy zawodowej przed II wojną światową urzęduje w wielu nadleśnictwach, między innymi Grajewo, Czarną Wieś, Balinkę, Szczebłą, Białystok, Parczew. W pracy tej zdobywa gruntowną znajomość zasad przyrodniczych i ekonomicznych gospodarstwa leśnego, a za dobre wywiązywanie się z obowiązków służbowych awansuje z praktykanta tech.-leśnego na pomocnika taksatora, taksatora leśnego i kierownika drużyny urzędzeniowej, na którym to stanowisku zastaje go II wojna światowa w nadl. Hancewicze.

Po powrocie do Siedlec w 1940 r. podejmuje pracę w nadleśnictwach należących do inspekcji w Radzynie Podlaskim w charakterze instruktora żywicowania, starając się z narażeniem własnego życia zaoszczędzić lasy polskie.

Zaraz po wyzwoleniu Siedlec i wschodniej części Ziemi Polskich w 1944 r. przystępuje do pracy jako inspektor obwodowy w DLP w Siedlcach. Kiedy w 1945 r. zachodzi potrzeba zagospodarowania lasów na Ziemiach Zachodnich udaje się do Gorzowa i tam jako inspektor obwodowy organizuje nadleśnictwa należące do inspekcji w Dobiegniewie.

Po wykonaniu z wielkim poświęceniem w prymitywnych powojennych warunkach tej pionierskiej pracy, J. Skóra z uwagi na wyczerpane i nadwężone zdrowie przenosi się do spokojniejszej pracy w OZLP Katowice, następnie w „Pagedzie” i ostatnio w OZLP Opole.

Jednak i tutaj wrodzona aktywność i poczucie obowiązku wciągają go w wir pracy organizacyjnej i technicznej, połączonej z częstymi wyjazdami służbowymi oraz szkoleniami terenowymi.

Zostają mu powierzone znów odpowiedzialne funkcje inspektora obwodowego, inspektora bhp, kierownika Wydziału ZL, kierownika Wydziału Hodowli Lasu i ostatnio st. inspektora i z-cy kierownika Wydziału Zbytu i Spedycji.

Intensywna praca zawodowa i złe warunki zdrowotne w zapyłonym Opolu doprowadzają Jana Skórę do ciężkiej choroby i po kilkumiesięcznym leczeniu szpitalnym — do śmierci, w dn. 9 sierpnia 1966 r.

Zmarł człowiek cichy, dzielny i prawy, dobry leśnik, sumienny i pilny pracownik oraz niezapomniany kolega, czynny współtowarzysz pracy młodszej generacji leśników, przekazujący im chętnie swą wiedzę i bogate doświadczenie życiowe i zawodowe.

*Błażej Fila
i Henryk Ostrowski*